

תלמודו בידו

דף כא עמוד ב

א אלו מעלות בקודש תקנו חכמים אף בחולין שנעשו על טהרת הקודש ?

ב אלו מעלות בקודש לא תקנו חכמים בחולין שנעשו על טהרת הקודש ?

ג לרבא, מה הטעם שבקודש אין מטבילים כלי בתוך כלי ?

א תקנו בדברים שיש בהם חשש שמא יגיעו לכלל טומאה דאורייתא.

1. אין מטבילים כלי בתוך כלי. אין מטבילים בגד שיש בו קשר.

כי באלו יש חשש חציצה הפוסלת את הטבילה מן התורה.

2. כלי שנגעו בו משקים טמאים מאחוריו, אף תוכו ובית הצביטה [כב: אות ד] טמאים.

שיש בזה שייכות לטומאה דאורייתא, באופן שהכלי נטמא ממשקה הזב.

3. הנושא מדרס הזב אסור לשאת עמו קודש אפילו בכלי חרס.

שלא יכנס המדרס לאויר הכלי של הקודש.

4. בגדי אוכלי תרומה מדרס לקודש. שמא ישבה עליהם אשתו נדה.

5. כלי שנגמר בטהרה צריך טבילה לקודש. שמא ניתז עליהם רוק הזב.

ב 1. הכלי מצרף מה שבתוכו לקודש. ואם טמא נגע באחד מהם, נטמאו כולם.

2. רביעי לטומאה בקודש, פסול.

3. נטמאה יד אחת בטומאה מדרכנן, מטביל את שתיהן לקודש.

4. קודש שלא הוכשר לקבל טומאה, אסור לאוכלו בסתם ידים.

5. אונן ומחוסר כפורים צריכים טבילה לאכילת קדשים.

ג שמא יטביל כלים קטנים כשהם נתונים בתוך כלי שאין בפיו שיעור

כ"שפופרת הנוד", דהיינו שיכול להכניס שם שתי אצבעות ולסובבם.

ובאופן זה, המים שנכנסים בו אינם נחשבים כמחברים למי המקוה.